

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **A. N.**, IČ: ..., místem podnikání Š. – T. 84, Š., zastoupeného JUDr. Hana Žižková, advokátka se sídlem Praha 1, Nerudova 35, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2017, sp.zn. MF-4111/2017/16-2015,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto usnesení, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil usnesení Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 13. 12. 2016, č.j. MHMP 2211834/2016 ve věci námítky podjatosti přízvaných osob J. K., F. H., K. N. a M. B. podle § 14 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“).

V žalobě žalobce namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, jelikož se žalovaný řádně nevypořádal s jím tvrzenými důvody podjatosti přízvaných osob. K žalobě byla obě žalobou napadená rozhodnutí přiložena.

Předtím, než soud přistoupí k posouzení žaloby z věcného hlediska, musí zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda jde o žalobu přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d/ zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

Podle ustanovení § 68 písm. e/ s.ř.s. je žaloba nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Ze soudního přezkoumání jsou podle ust. § 70 písm. c/ s.ř.s. vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.

Usnesení o námitce podjatosti úřední osoby vydané podle § 14 odst. 2 správního řádu služebně nadřízeným úřední osoby nebo tím, kdo má obdobné postavení, je *rozhodnutím, jímž se upravuje vedení správního řízení*. Tímto usnesením je řešena otázka, zda úřední osoba, již se týká vznesená námitka podjatosti, je vzhledem k existenci zákonem stanovených důvodů vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Jedná se tedy o otázku vedení řízení, neboť jde o to, zda konkrétní úřední osoba může či nemůže v tom kterém řízení provádět úkony jménem správního orgánu. Vyřešení této otázky musí předcházet rozhodnutí o věci samé, přičemž případné vady správního řízení spočívající v tom, že se projednávání a rozhodování věci za správní orgán účastnila úřední osoba, u níž byl dán některý ze zákonem stanovených důvodů vyloučení, je možné namítat v žalobě směřující proti meritornímu rozhodnutí správního orgánu.

Městský soud v Praze posoudil otázku vyloučení předmětné žaloby ze soudního přezkumu v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15.10.2003 č.j. 3 Afs 20/2003-23, který se vztahuje k dané problematice. Nejvyšší správní soud v něm zaujal názor, že rozhodnutí správce daně o vyloučení pracovníka je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení (§ 70 písm. c/ s.ř.s.) a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Citovaný závěr lze plně vztáhnout též na rozhodnutí o námitce podjatosti vydané jakýmkoliv správním orgánem, neboť neexistují důvody, pro které by bylo na místě rozlišovat mezi rozhodnutím o vyloučení pracovníka správce daně vydaným podle § 26 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků a rozhodnutím o vyloučení úřední osoby vydaným podle § 14 odst. 2 správního řádu. Charakter těchto rozhodnutí je totiž zcela shodný.

V rozsudku ze dne 29.6.2011 č.j. 1 As 51/2011 – 135 Nejvyšší správní soud konstatoval, že z odkazovaného rozhodnutí (míněno rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.10.2003 č.j. 3 Afs 20/2003-23) vyplývá *jasný závěr, že rozhodnutí o podjatosti úřední osoby nemůže podléhat samostatnému přezkumu ve správním soudnictví*. Taktéž v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2016, č.j. 6 As 256/2015 – 22 Nejvyšší správní soud měl rozhodnutí správních orgánů o námitce podjatosti za rozhodnutí vyloučená ze soudního přezkumu s tím, že řešení této otázky je již po delší dobu pevně judikatorně zakotveno. Zároveň uvedl, že: „Z judikatury vztahující se k otázce soudního přezkoumání rozhodnutí o námitce podjatosti (rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003 – 23, rozsudek ze dne 11. 10. 2007, č. j. 4 As 46/2007 – 75) vyplývá, že ačkoli je takové rozhodnutí vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu, lze jej napadnout spolu s meritorním rozhodnutím ve věci, kde může být případně shledána vada řízení spočívající v nesprávném posouzení námitky podjatosti. Ve shora uvedených rozsudcích Nejvyšší správní soud dovodil, že vyloučením rozhodnutí o námitce podjatosti ze samostatného soudního přezkumu nedochází k porušení práva na soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), neboť přezkum rozhodnutí o námitce podjatosti není vyloučen úplně, nýbrž pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé.“

Ve světle výše uvedeného soud uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí je jakožto úkon, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, úkonem vyloučeným ze soudního přezkoumání (§ 70 písm. c/ s.ř.s.). Soud proto žalobu postupem podle § 46 odst. 1 písm. d/ ve spojení s § 68 písm. e/ a § 70 písm. c/ s.ř.s. jako nepřipustnou odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. května 2017

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková